

AJUDANT A VIURE

«Créixer en misericòrdia»

Ben aviat proclamarem de nou la Bona Notícia de l'Encarnació: «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres, i hem contemplat la seva glòria.» (Jo 1,14). En el Credo diem que Jesús és Déu vivint la nostra vida humana, Déu compartint la nostra existència dèbil de criatures. Per a nosaltres, aquest és l'esdeveniment decisiu de la història. Però, ¿som conscients del que diem i de la interpel·lació que suposa? L'apòstol Pau ho qualifica com el «misteri de la pietat... manifestat en la carn» (1Tim 3,16): la misericòrdia del cor del Pare Déu davant la incapacitat de l'home.

Preparar-se, doncs, a celebrar «en cristià» un nou Nadal demana voler reproduir (actualitzar) aquesta comunió eficaç i transformadora que el Pare Déu ha establert amb nosaltres en el seu Fill Jesús, «Déu-amb-nosaltres». I això vol dir construir la convivència humana damunt fonaments de misericòrdia, damunt aquell tipus d'amor que reacciona davant la misèria de les persones i ens porta a socórrer, a col·laborar, a intentar solucionar coses.

Gràcies a Déu, en l'Església de Lleida hi ha molts que es dediquen a atendre les persones amb problemes i a lluitar contra les causes de la injustícia. Hem de defensar clara i públicament la dignitat i la vida de la persona en els diferents àmbits on està amenaçada, i la nostra manera d'ajudar ha de fer que els pobres se sentin com a casa seva en cada comunitat cristiana. Sense oblidar que el cristià ha de descobrir el rostre de Crist particularment en els necessitats i ha d'estar atent a totes les pobreses, a més de les materials. Si no cuidem aquestes dimensions profundes, la caritat cristiana pot quedar reduïda a un humanisme filantròpic i les nostres comunitats cristianes, a agències socials (NMI 50 i 52).

Per força hem d'assenyalar aquí el fenomen de la immigració, la complexitat que suposa i els problemes i drames humans que freqüentment l'acompanyen: dificultats d'integració social, marginació, abusos, etc. Resultaria especialment dolorós trobar cristians que se situen davant els immigrants amb indiferència (i pitjor encara si els perceben com una amenaça) perquè és molt poc coherent amb la fe cristiana i suposa un gran dèficit d'aquell amor solidari que Jesús va practicar obertament.

Permeteu-me demanar a la Comunitat diocesana de Lleida que intentem tots viure aquest Advent i el Nadal del 2008 com una ocasió propícia per a créixer en misericòrdia en favor d'aquells germans forçats a buscar qualitat de vida fora dels seus països d'origen. Practiquem i fem practicar generosament l'acolliment, el diàleg informatiu, l'acompanyament i la comprensió, la gestió i l'ajuda eficaç, el reconeixement dels seus drets i la integració en les nostres comunitats.

Per als que celebrem el «Déu-amb-nosaltres» és un deure irrenunciable i una manera esplèndida de testimoniar aspectes específics de la nostra pròpia identitat.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Benedicció de les imatges del Nen Jesús a la parròquia de Sant Martí de Lleida

► El diumenge 14 de desembre, «Diumenge Gaudete», a la Missa de la 1 de la tarda a la parròquia de Sant Martí de Lleida, tindrà lloc la benedicció de les imatges del Nen Jesús dels pessebres, que els infants vulguin porta-hi. Aquesta benedicció, organitzada per l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes de la qual el rector de Sant Martí Mn. Vicenç Alfonso n'és el seu consiliari, s'introduí l'any passat amb gran acceptació dels fidels. Els infants que participin en la celebració rebran una postal de la imatge del Nen Jesús, venerada a la basílica de Betlem a Terra Santa.

Benet XVI saluda a la lleidatana Júlia Farreny en la plaça de Sant Pere del Vaticà

► Des de Roma ens ha arribat aquesta foto de la trobada del papa Benet XVI amb la lleidatana Júlia Farreny, de 90 anys, que havia anat al Vaticà amb la seva família, per agrair al Sant Pare la distinció pontificia de la «Creu pro Eclésia et Pontífice», pel seu llarg i fidel servei a l'Església, principalment amb entitats de caritat com Mans Unides. La trobada tingué lloc a la plaça de Sant Pere, després de l'audiència general. Benet XVI l'agafà de les mans mentre ella, emocionada, cridà «Papa, Papa!» i li mostrà la medalla que portava penjada al coll. «Venim de Lleida i estem tota la família amb l'àvia», li digueren al Sant Pare, que contestà: «Quin do de Déu! Jo també estic molt content que hagueu pogut venir».

111 artistes solidaris donen les seves obres a benefici de Mans Unides

Un total de 111 artistes solidaris de Lleida, han donat les seves obres a l'exposició a benefici de Mans Unides, que juntament amb el Mercat de Labors, ha estat oberta al públic del 22 de novembre a l'1 de desembre, a la Sala d'Exposicions de la Cambra de Comerç de Lleida.

L'exposició, que tanca la Campanya d'aquest any de Mans Unides, ha rebut la visita i la col·laboració de nombrosos lleidatans, que han adquirit les butlletes per poder participar en el sorteig dels quadres dels pintors lleidatans, o bé han adquirit labors o altres manualitats, col·laborant així amb la lluita *Contra la Fam en el Món*, tasca que té encomanada aquesta entitat solidària de l'Església.

La delegada de Mans Unides de la diòcesi de Lleida Pilar Menéndez, ha agraït la generositat dels lleidatans, que en la darrera campanya han col·laborat amb 280.000 €, que seran dedicats al projecte assignat a Lleida, la construcció d'una cooperativa agrària a Mauritània. Pilar Menéndez ha anunciat que el proper any, Mans Unides celebrarà el seu 50 aniversari, amb diverses activitats commemoratives i una trobada a Montserrat de totes les Mans Unides de les diòcesis de Catalunya, on no hi mancarà la delegació de Lleida. En el mes de febrer, com ja és costum, s'iniciarà la campanya 2009 amb la celebració del Dia del Debut Voluntari i la col·lecta extraordinària per aquest fi.

Obertura del Cicle de Nadal de l'Agrupació de pessebristes

► Dissabte 20 de desembre, 7 tarda al Palau de la Paeria de Lleida, Obertura del Cicle de Nadal, amb la Presentació de la Nadala 2008 «Rondava un estel», amb lletra de Sebastià Gaya i música de Mn. Joaquim Mesalles. Tot seguit, concert nadalenc de la coral Maristes Montserrat, sota la direcció de Gerard Riu i Pregó de Nadal, a càrrec de Josep Antoni Duran i Lleida. Diumenge 21, Trobada de Germanor dels pessebristes lleidatans a l'Acadèmia Mariana, a la 1 de la tarda, Missa a l'oratori de la Patrona i tot seguit dinar de germanor.

DIUMENGE III D'ADVENT

► Lectura del profeta Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors dolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclamo al Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

► Salm responsorial (Lc 1,46-54)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petita de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions / em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Ompli de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

Sant Pau i sant Bernabé a Listra.
Pintura de Sébastien Bourdon (1616-1671).
Museu del Prado. Madrid

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Ts 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, gardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepremissibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni nostre Senyor Jesucrist. Déu que us crida, és digne de tota confiança; Ell ho farà així.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.

Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies». Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc». «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No». Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu Isaïes».

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat».

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

► Lectura del libro de Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los que sufren, para vendar los corazones desgarrados, para proclamar la amnistía a los cautivos y a los prisioneros la libertad, para proclamar el año de gracia del Señor. Desbordo de gozo con el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha vestido un traje de gala y me ha envuelto en un manto de triunfo, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

► Salmo responsorial (Lc 1,46-54)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humillación de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes por mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los tesalonicenses (1Ts 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: ésta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis el don de profecía; sino examinadlo todo, quedándoos con lo bueno. Guardaos de toda forma de maldad. Que el mismo Dios de la paz os consagre totalmente, y que todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, sea custodiado sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os ha llamado es fiel y cumplirá sus promesas.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: éste venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz.

Y éste fue el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a Juan, a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?» Él confesó sin reservas: «Yo no soy el Mesías.» Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy.» «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No.» Y le dijeron: «¿Quién eres? Para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado, ¿qué dices de ti mismo?» Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaías.» Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas, si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?» Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia.»

Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde estaba Juan bautizando.

COMENTARI

És possible trobar el sentit de la vida?

Quan algú afirma amb senzillesa que la vida té sentit, molta gent se'l mira amb ulls d'esceptic, perquè pensa que, o bé és una actitud infantil i ingènua, o bé respon a un voluntarisme cec. És cert que no és fàcil trobar el sentit de la vida amb plenitud, perquè la vida quotidiana està amarada de dolor i d'injustícies, però hom es pot posar en camí i, llavors, al mateix temps que va experimentant el petit sentit de la vida de cada dia, pot intuir una plenitud de sentit i d'esperança a l'horitzó.

Aquesta és la joia cristiana de l'Advent, ni ingenuïtat, ni voluntaris-

me, sinó l'obertura realista a la llum que brolla de la Paraula de Déu. La icona de Joan Baptista és un reflex lluminós d'aquesta manera de viure el present i de confiar en el futur, ple de sentit, que ve de Déu.

Tanmateix, segons les lectures d'aquest diumenge, hi ha unes condicions de possibilitat per a experimentar el sentit de la vida. La primera condició rau en escoltar i acollir el dolor del món, per tal de poder portar la bona nova als pobres, com diu Isaïes. La segona condició és l'actitud crítica d'examinar-ho tot i quedar-se amb el que és bo, com

afirma Pau. Tanmateix, l'element definitiu consisteix en *superar l'egolatria de creure's important i obrir-se amb humilitat a la llum que ve de Déu*, com proclama solemnement Joan el Baptista.

En aquesta vida, tot és de pas i mai podrem posseir en plenitud el sentit de la vida. Tanmateix, ho podem desitjar, ho podem intuir, ho podem pressentir i, fins i tot ho arribem a *tastar*, quan ens obrim lliurement a la tendresa de Déu i a l'amor als altres. Això és l'Advent de veritat!

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27. ■ **dimarts**: So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32. Barcelona, Girona, St. Feliu de Llobregat, Terrassa, Urgell i Vic: □ St. Josep Manyanet (MLI). ■ **dimecres**: Gn 49,2-8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17. ■ **dijous**: Jr 23, 5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24. ■ **divendres**: Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25. ■ **dissabte**: Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38. ■ **diumenge** vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.): 2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38.

L'ESPERIT DE NADAL

Les bèsties del pessebre: la mula

Des de molt antic, en cada representació del pessebre hi veiem sempre el bou i la mula. Ja Orígenes va interpretar la citació d'Isaïes 1,3 en relació amb el naixement de Jesús: «El bou coneix el seu propietari, i la mula, l'estable del seu amo; però a mi, Israel no em coneix, el meu poble m'ignora».

Mentre que els humans són cecs pel que fa al misteri de l'encarnació de Déu, aquestes dues bèsties s'ensumen que aquell Infant que hi ha a la menjadora és Déu mateix que s'ha fet visible. Mentre que la mula cavalcada per Balaam s'adona de la presència de l'àngel, el famós profeta no veu que aquest és davant seu barrant-li el pas perquè el viatge que ha pres és desencaminat (vegeu Nm 22).

La mula representa la criatura que comprèn més la voluntat de Déu que no pas l'home amb la seva intel·ligència. I, en canvi, la tenen per tossuda. Sant Francesc d'Assís parla del seu cos com de la seva «germana mula».

El cos, tot sovint, fuig del domini de la raó. Però té un sentit especial per a detectar allò que és bo per a nosaltres. El cos voldria ser el temple de Déu, el pessebre on neix l'Infant diví. El cos ens indica si atemptem contra la imatge que Déu s'ha fet de nosaltres. Fa sentir la seva paraula quan l'àngel es planta davant nostre en el camí per guardar-nos d'anar per camins esgarriats, per camins que porten a la malaltia i a la mort.

Anselm Grün

(«Viure l'esperit de Nadal». Ed. Claret)

100 años de vida y 75 de amor

—La religiosa-enfermera Aurora López, ha cumplido 100 años de vida y 75 de vida religiosa, como Franciscana Misionera de la Natividad de Nuestra Señora (Darderas) de la calle Sors, de Barcelona, en 2008. Ha dedicado 75 años de su vida a los enfermos necesitados de Gracia como enfermera titulada. Nació en Galicia. De joven vino a Barcelona. Conoció el gran bien que hacían las religiosas «Darderas» para con los enfermos y quiso hacer lo mismo. Así que, ha subido y bajado miles de veces todo tipo de escaleras, para llevar ayuda sanitaria, calor humano, consuelo cristiano y siempre con una sonrisa en los labios, unas palabras de ánimo y ofreciendo la alegría curativa, mientras, velaba a enfermos graves, necesitados de una ayuda, de afecto humano... y todo hecho «con» y «por» amor; de día y de noche... Hubo quienes le decían: «Gracias por ayudarme, por estar a mi lado... Jamás lo olvidaré»... ¡Gracias hermana por sus 100 años de vida y sus 75 años de religiosa-enfermera, que tanto bien ha hecho a los enfermos necesitados y a sus familiares de la ex-villa de Gracia.

—¡Cuántas veces se acercó a la cama de enfermos graves o desahuciados... y en ellos veía y los trataba como si fueran el Señor Jesús...!

—¡Todas las inyecciones que puso... a quienes curó con sus manos... y ofreció lo mejor de ella: su amor...! Nuestro reconocimiento y gratitud, así como a quienes han dedicado sus vidas para ayudar a los enfermos.

J. M. Alimbau

SANTORAL

14. ✠ Diumenge III d'Advent. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelita (reformador de l'orde) i doctor de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. Dilluns. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. ser-vita.

16. Dimarts. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaide (o Alcía) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. Dimecres. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. Dijous. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. Divendres. Sant Nemesi, mr; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. Dissabte. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

ENVIADO AL MUNDO

Galacia y la Carta a los Gálatas

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

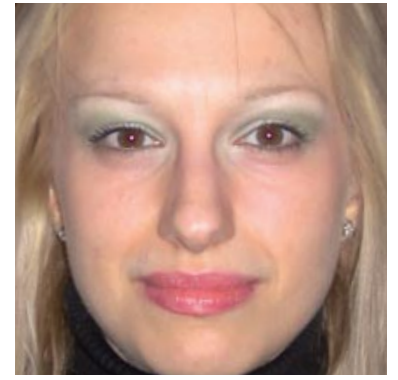
Por mandato divino y por carácter, Pablo tenía que ser jefe de misión. Y lo fue a partir de ese momento. Para Bernabé quedaban grandes territorios (Siria, Cilicia, Chipre, Frigia, Licaonia...); Pablo se iría a lugares donde Cristo nunca había sido anunciado. Empezando por Galacia, en torno a Ancira (=Ankara), en el centro de la actual Turquía. Pero allí le atacó una enfermedad de la piel, que comprometía a fondo su ministerio. Sin embargo inexplicablemente la gente se convirtió, y no se formó una sino varias comunidades locales.

Al poco tiempo, el trabajo de Pablo se vio amenazado por otro tipo de peligro: aquellos que en Jerusalén se habían opuesto a los acuerdos de Pedro y Santiago con Pablo y Bernabé empezaron a propagar la idea de que, si no se circuncidaban según la Ley de Moisés, no tendrían acceso a la salvación. Los gálatas tenían en la mano el argumento más contundente de que no era así: «Vuestra misma conversión, humanamente inexplicable, igual que los milagros y carismas que se han realizado entre vosotros, demuestran que la obra de Dios estaba en plena marcha antes de que nadie os hablara de circuncisión».

Por suerte para nosotros, el apóstol estaba muy lejos y tuvo que decirles eso por carta. Así nos ha llegado la Carta a los Gálatas, uno de los escritos más vigorosos que viera la antigüedad. En ella, después de contar su historia anterior, añade dos principios fundamentales: el cristiano es «justificado» (aceptado por Dios) gracias a la fe sin más requisitos y «libre» (capaz de decidir correctamente) por el Espíritu de Dios. Tiene la madurez que buscaba el Antiguo Testamento.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

NÚRIA MONTSERRAT FARRÉ I BARRIL

Treballar el perdó

Amb l'objectiu de contribuir a la formació de futurs intel·lectuals cristians arrelats en la fe eclesial, la Fundació Joan Maragall concedeix anualment —enguany ha estat la vuitena convocatòria— un ajut a la formació que en aquesta edició gaudirà la llicenciada en Història Núria Montserrat Farré. El projecte en el qual hi treballarà aquesta investigadora lleidatana, que ha completat estudis de teologia a l'IREL, porta per títol: *El perdó com a disciplina: prescripció i comportaments en l'Europa dels segles x i xi*, i en el que inclou un darrer apartat de comparació amb els processos de reconciliació en els àmbits eclesials actuals.

Per què ha triat aquest projecte?

En el decurs dels meus estudis universitaris em vaig plantejar diversos interrogants que em van menar a la reflexió sobre el mal. Vaig anar aprofundint en la reflexió fins descobrir l'esbós de tesi doctoral d'una promesa estroncada de la sociologia francesa, Robert Hertz, que va dedicar intensos anys d'estudis al pecat i l'expiació en les societats primitives. El treball d'Hertz va ser una fita important i vaig començar a interessar-me pel desenvolupament del sagrament de la penitència, entès com a teràpia, com a procediment, per tal d'actuar contra el mal. L'espiritualitat medieval clou aspectes que poden ajudar-nos en l'aprofundiment actual de la reconciliació.

Quin és l'objectiu?

Abastar un ampli espectre de fonts per assolir un coneixement profund de les pràctiques i idees entorn la penitència en els s. x i xi. D'una banda, abordaré fonts de caire prescriptiu entorn la penitència i, de l'altra, fonts documentals i narratives que no van ser escrites amb l'objectiu únic d'indicar quin havia de ser el procediment penitencial a seguir.

Per què és tan important el diàleg fe-cultura?

Pau VI va dir que «la ruptura entre la cultura i l'Evangeli és, sense cap dubte, el drama de la nostra època». Segurament algun cop ens hem interrogat sobre l'impacte de la fe en la cultura. Ara bé, tenim també la necessitat de preguntar-nos què aporta la nostra societat al cristianisme, com interactua la modernitat amb la nostra fe. Aquesta doble reflexió planteja un repte que ens permet aprofundir en el genuí missatge evangèlic, que espera que el cristianisme s'insereixi d'una manera real en la cultura. Aquest desafiament requereix un intens treball de part nostra, el compromís, la implicació en la construcció d'un món més humà, el testimoniatge de la fe en la quotidianitat.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

Festa de Sant Joan de la Creu.—Diumenge 14 de desembre, al santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares carmelites, Eucaristies a les 8.30, 10.30, 11.30, 12.30 i 6.30 tarda.

Trobada Nacional de la Divina Misericòrdia.—Diumenge 14, a la basílica del Pilar de Saragossa. L'Apostolat de la Divina Misericòrdia de Lleida, organitza un autocar. Inscripcions: Parròquia del Pilar. Tel. 973 246 420.

Missa del Sr. Bisbe a la Llar M. Esperança.—Diumenge 14, a les 12 del migdia, visita del Sr. Bisbe a la Llar M. Esperança, de les Missioneres del Cor de Maria i celebració de l'Eucaristia.

Cinquantenari del Carme.—Diumenge 14, 12.30 h a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, Missa baturra per l'Agrupació Raïces de ZAHUTE de la Casa d'Aragó, amb motiu del Cinquantenari de la parròquia.

Recés d'Advent del Secretariat de Pietat Popular.—Diumenge 14, 6 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, Recés d'Advent del Secretariat de Pietat Popular.

Missa del tercer diumenge d'Advent a la Catedral.—Diumenge 14, 7.30 tarda a la catedral, Missa del tercer diumenge d'Advent presidida pel bisbe Joan Piris i cant de vespres.

Presentació al XXXIII Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres.—Dilluns 15, de 5 a 7 de la tarda, a l'Institut Municipal de Cultura (IMAC), presentació de pessebres i obertura de l'exposició fins el 24 de desembre.

Cors de Nadal a l'IEI.—Del 15 al 19 de desembre, tots els dies a les 8 de la tarda, a l'Institut d'Estudis Ilerdencs Cantada «Cors de Nadal», amb la participació de diverses corals, organitzat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

Vetlla de Nadal de la Pastoral de Joves.—Dimarts 16, 8 tarda a la parròquia de Sant Andreu, Vetlla de Nadal de la Pastoral de Joves.

Celebració del Nadal a l'IREL.—Dimecres 17, 6.30 tarda, celebració del Nadal a la capella de l'IREL.

Recollida d'aliments a Sant Andreu.—Del 15 al 19 de desembre, a la parròquia de Sant Andreu, recollida d'aliments a favor de les persones necessitades, organitzada pel Voluntariat Vicencià.

Eucaristia dels Encontres Matrimonials.—Divendres 19, 10 nit a la parròquia de la Mercè, Eucaristia del moviment Encontres Matrimonials, presidida pel Sr. Bisbe.

Celebració del Nadal al Seminari.—Dissabte 20, a la 1 de la tarda, visita del Sr. Bisbe al Seminari Diocesà (Casa d'Espiritualitat) i celebració del Nadal amb els seminaristes i formadors.

Curs de la Bíblia a l'Acadèmia Mariana.—Dissabte 20, 5 tarda a l'Acadèmia Mariana, Curs de la Bíblia dedicat a l'estudi de l'Evangelí de Sant Marc, a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

El bisbe Joan Piris beneeix una nova campana a la parròquia d'Ivars de Noguera

El bisbe de Lleida Joan Piris va anar la tarda del diumenge 16 de novembre a Ivars de Noguera, on celebrà l'Eucaristia en l'església parroquial de l'Assumpció de la Mare de Déu, concelebrada pel rector Mn. Joan Bisart i l'anterior rector Mn. Màxim Buil. La celebració fou molt concorreguda i participada, especialment en el moment de les ofrenes. Finalitzada aquesta, tothom es traslladà a l'Ajuntament que es troba molt proper a l'església, on el Sr. bisbe procedí a la benedicció d'una nova campana, preparada per a ser col·locada en el campanar de l'església, juntament amb les dues campanes antigues ja existents: La Maria, amb una antiguitat de 170 anys i un pes de 220 kg, i l'Assumpció, la més antiga, que data del 1634, amb un pes de 240 kg.

La nova campana ha estat una iniciativa de l'ajuntament del poble, que ha comptat també amb la col·laboració de la parròquia. Amb ella s'ha volgut recuperar la tercera campana que des dels anys 40 li mancava a l'església d'Ivars de Noguera, quan aquesta fou traslladada a l'església d'Alfarràs, que no en tenia: «El propòsit era recuperar la campana que ens mancava i ha estat un projecte que ha omplert de goig tot el poble i la parròquia», ha explicat amb satisfacció l'alcalde Pere Magrí.

La nova campana té un pes de 390 kg, havent estat fosa i col·locada en el campanar de l'església d'Ivars, per la casa Carvajal d'Alcoletge. Ha estat batejada amb el nom de Sebastiana, en honor del patró del poble, sant Sebastià, la imatge del qual porta gravada amb la següent inscripció:

*Per honrar al patró del poble,
Sebastiana m'han posat,
per això vull ser campana
de tota la comunitat.*

L'Acadèmia Mariana acull les I Jornades «Cos, afectivitat i espiritualitat»

«La teologia del Déu Amor: de la condemna a la tendresa», ha estat el títol de les I Jornades «Cos, afectivitat i espiritualitat»,

celebrades del 14 al 16 de novembre, a l'Acadèmia Mariana, organitzades per la delegació de Missions i la Casa d'Espiritualitat. S'iniciaren divendres tarda amb una taula rodona, amb la participació de Ramon Prat, teòleg i director de l'IREL, Carles Sanmartín, sacerdot i missioner i Siro López, teòleg i artista polifacètic. L'activitat fou un moment excepcional d'aprofundiment en la persona humana, amb tres visions complementàries: des de la teologia del Déu que estima, a l'apropament a les necessitats i riqueses del poble africà i la visió del cos, com a obra creada per Déu.

El dissabte al vespre, el Teatre de l'Acadèmia Mariana va acollir la representació de mim «El gran crit silenciós» a càrrec de Siro López, que féu vibrar al públic que va riure, es va emocionar i es va divertir amb una obra tendra, senzilla i participativa.

Durant el cap de setmana també es va dur a terme el curs «Comunicació i afectivitat: el dret a la tendresa»: amb la participació d'unes 20 persones de totes les edats, que es van enriquir mútuament amb diferents dinàmiques en les quals treballàvem des de les emocions, incorporant la corporeïtat, els sentits, la música, el silenci, la trobada profunda amb un mateix, amb els altres i amb Déu. Els participants pogueren potenciar les capacitats comunicatives, sinceres, de cor a cor, reflexionar sobre la importància de recuperar la tendresa en les nostres relacions i la necessitat de relacionar-se de nou amb la natura, amb la senzillesa dels infants. Les tres activitats previstes han estat tot un èxit de participació i han suposat un apropament renovat a un Déu creador de bellesa, d'esperança, un Déu fraternal i ple d'Amor incondicional.

Siro López exposarà a Lleida la seva obra «Art i drets Humans»

L'artista polifacètic Siro López, que centra la seva obra en la lluita pels drets humans i la dignitat de totes les persones, començant per les més desfavorides, va ser rebut pel bisbe de Lleida Joan Piris, que va mostrar el seu interès per la proposta feta per les Jornades «Cos, afectivitat i espiritualitat».

El Sr. Bisbe recolzà la iniciativa i esperonà a continuar treballant en aquesta línia d'aprofundiment de la persona humana. Siro López té previst portar el proper mes de maig l'exposició «Art i drets humans», que es podrà veure a la Biblioteca Pública.

En recordança del P. Josep Maria Rocafiguera i Serrabou, sj

El passat diumenge 9 de novembre de 2008 ens va deixar en Josep Maria Rocafiguera, sacerdot de la Companyia de Jesús, als 75 anys d'edat i 52 de vida religiosa. Destinat a Lleida fa vuit anys, ha col·laborat a l'església de la Puríssima Sang, a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola i al Col·legi Claver, com a professor de filosofia al Batxillerat. Va impartir un curs d'Antropologia Teològica a l'IREL i també es va implicar en activitats culturals i ciutadanes com ara el Club de Lectura de la Biblioteca Pública, el Club Sícoris i la Penya Barcelonista Ciutat de Lleida.

A tot arreu es feia estimar per la seva proximitat i naturalitat amb persones de tot tipus i de qualsevol edat. En les seves homilies i classes, combinava el rigor i la fidelitat a la Paraula o als pensadors, amb un afany d'actualitzar-ne l'experiència humana correspo-

nent amb exemples i anècdotes extretes de la vida ordinària o de les seves innombrables lectures.

Neix a Vic el 24 de gener de 1933. Ingressa al noviciat de Roquetes al setembre de 1956. Estudia humanitats a Raïmat i filosofia al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès del 59 al 62, on també prepara la llicència en Dret Civil. Acabada la Teologia és ordenat sacerdot el 15 de juliol de 1966. Del 1968 al 2001 resideix al Centre Borja, amb càrrecs de responsabilitat tant a la comunitat jesuïta com a la Facultat de Teologia. Des de 1971 col·labora a la parròquia

Sant Miquel de Cornellà i des de 1985 treballa com a professor de Religió a l'Institut de Sant Cugat. Des del 2001, després de jubilar-se de l'Institut, resideix a la comunitat de Lleida.

L'11 de novembre va tenir lloc l'Eucaristia i l'enterrament al Centre Borja i el divendres 14 vam poder acomiadar el P. Josep Maria en una Eucaristia presidida pel senyor Bisbe a la parròquia de Sant Ignasi. Ens van acompanyar especialment alguns familiars que van venir des de Vic i també una representació de l'Ajuntament. L'església era plena i es respirava un ambient d'afecte i de pregària per part de tantes persones procedents d'àmbits molt diversos. El trobem a faltar. Encomanem-lo al Pare del cel.

P. Silvestre Falguera i Noya, sj